

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

nr. 223.308 van 29 april 2013

in de zaak A. 207.155/IX-7877

In zake : Agim DE BRUYCKER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Koen Clonen en Valerie Vranckx
kantoor houdend te 2600 Berchem
Fruithoflaan 124/14
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Binnenlandse Zaken
die woonplaats kiest bij
de federale politie DGS/DSJ
gevestigd te 1050 Brussel
Fritz Toussaintstraat 8

Tussenkommende partijen :

1. Erik DECLERCQ
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Carine Flamend
kantoor houdend te 1860 Meise
Vilvoordsesteenweg 101
bij wie woonplaats wordt gekozen
2. Dirk DE SCHRIJVER
3. Luc MOERMAN
4. Christiaan VAN GEIT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Vincent De Wolf
kantoor houdend te 1060 Brussel
Gulden Vlieslaan 68/9
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 26 november 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het ministerieel besluit van 24 september 2012 waarbij een aantal personeelsleden van de algemene directie gerechtelijke politie van de federale politie in het kader van de proportionaliteitsaanvulling worden aangesteld in de graad van commissaris van politie.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Erik Declercq, Dirk De Schrijver, Luc Moerman en Christiaan Van Geit hebben elk een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 maart 2013.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Koen Clonen, die verschijnt voor de verzoeker, adviseur Ruben Goosens, die verschijnt voor de verwerende partij, advocaat Carine Flamand, die verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, en advocaat Joy Moens, die loco advocaat Vincent De Wolf verschijnt voor de tweede, derde en vierde tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De gegevens die relevant zijn voor de onderhavige zaak werden omstandig uiteengezet in het arrest nr. 221.476 van 22 november 2012.

Met het bestreden besluit wordt het koninklijk besluit van 3 juni 2007, zoals het gewijzigd werd door het koninklijk besluit van 2 november 2010, in individuele beslissingen omgezet. Vooreerst wordt het ministerieel besluit van 5 mei 2011 -dat met het arrest nr. 218.061 van 16 februari 2012 in zijn tenuitvoerlegging was geschorst- ingetrokken en vervolgens worden de personeelsleden individueel aangesteld tot commissaris van politie. Blijkens artikel 5 van het besluit wordt de verzoeker op datum van 1 april 2010 aangesteld.

IV. Verzoeken tot tussenkomst

4. Met een op 3 januari 2013 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt Erik Declercq om in het geding te mogen tussenkomen.

Met op 4 januari 2013 ter post aangetekende verzoekschriften vragen Dirk De Schrijver, Luc Moerman en Christiaan Van Geit om in het geding te mogen tussenkomen.

5. Er is grond om de vier verzoeken tot tussenkomst in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

V. Onderzoek van de vordering

6. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden

besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Onderzoek van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

7. De verzoeker stelt dat hij op grond van zijn oorspronkelijke rangschikking op 1 januari 2009 tot commissaris aangesteld had kunnen worden, maar dat hij nu voorbijgestoken wordt door 34 oud-BOB'ers die in die oorspronkelijke rangschikking lager geklasseerd waren, zodat zijn eigen aanstelling -en latere benoeming- vertraging oploopt. De onterecht aangestelde collega's kunnen alle vacante betrekkingen bezetten en gedurende lange tijd ervaring opdoen als officier. Wordt het bestreden besluit niet geschorst, dan zullen zijn kansen bij een volgende bevorderingsronde, wegens ontstentenis van de ervaring die dan vereist zal worden, ernstig verminderen. Bovendien zal het herstel van de wettigheid, na de vernietiging van een groot aantal aanstellingen, met het verstrijken van de tijd moeilijker worden. Tenslotte is de schorsing ook van belang in het licht van de procedure tot nietigverklaring van het koninklijk besluit van 2 november 2010 en is er reden om de onwettigheid die aan het bestreden besluit kleefte te betrekken bij de beoordeling van het nadeel.

8. De verwerende partij antwoordt dat het nadeel dat hier wordt aangevoerd voortvloeit uit het koninklijk besluit van 2 november 2010 en dat, zou het bestreden besluit geschorst worden, de minister nog altijd dat koninklijk besluit zal moeten toepassen. Zij voegt daaraan toe dat het nadeel dat wordt aangevoerd hypothetisch is, aangezien het bestuur de datum van aanstelling tot commissaris -waar de verzoeker problemen mee heeft- retroactief kan vaststellen, dat een aanstelling tot commissaris niet gelijk staat met het opdoen van ervaring in die graad, dat het verlies van een kans op bevordering niet als een nadeel kan worden gezien en dat het aangevoerd nadeel zelfs kunstmatig is, omdat alle aanstellingen

die met het bestreden besluit gebeurden reeds in het verleden liggen; bovendien kan de verzoeker, die zelf ook aangesteld wordt, nu reeds kandideren voor een benoeming. Een schorsing van het bestreden besluit zou de situatie van de verzoeker zelfs verslechteren, aangezien hij dan ook zijn eigen aanstelling geschorst ziet.

9. Ook de tussenkomende partijen betwisten het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Beoordeling

10. Dat de verzoeker in het bestreden besluit wordt voorbijgegaan door een aantal ex-rijkswachters en hij dienovereenkomstig op een later tijdstip wordt aangesteld tot commissaris is het rechtstreeks gevolg van het koninklijk besluit van 2 november 2010, waarbij bepaald is in welke volgorde de personeelsleden in aanmerking komen voor een aanstelling tot commissaris.

11. Alle middelen die de verzoeker aanvoert zijn geput uit de onregelmatigheid van het koninklijk besluit van 2 november 2010; er worden geen middelen aangevoerd die rechtstreeks tegen het bestreden ministerieel besluit gericht zijn. De aangevoerde middelen ernstig bevinden en op grond daarvan de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit schorsen kan de verzoeker geen voordeel opleveren, aangezien de minister op dat ogenblik nog steeds rekening moet houden met het koninklijk besluit van 2 november 2010 dat niet geschorst werd en dat tot aan zijn vernietiging in het rechtsverkeer blijft bestaan.

12. De schorsing van het bestreden collectief besluit is ook niet noodzakelijk opdat de verzoeker zijn belang bij het beroep tegen het koninklijk besluit van 2 november 2010 zou behouden. Immers, door het instellen van een annulatieberoep tegen dit ministerieel besluit van 24 september 2012 heeft de verzoeker verhinderd dat dit besluit definitief rechtskracht verkrijgt en het al dan niet inwilligen van de schorsingsvordering doet daar niets aan af.

13. De vernietiging van het koninklijk besluit van 2 november 2010 zal aan het bestreden besluit zijn noodzakelijke grondslag ontnemen, zodat het dan geen materiële rechtskracht meer heeft. De verwerende partij zal, rekening houdend met het gezag van het gewijsde van het vernietigingsarrest, op dat ogenblik een nieuw toepassingsbesluit moeten nemen en de verzoeker kan daarin op een vroegere datum dan 1 april 2010 tot commissaris aangesteld worden.

De verzoeker brengt geen gegevens aan die aannemelijk maken dat de situatie waarin hij concreet verkeert, ongunstiger wordt wanneer er nu voortgewerkt wordt met het bestreden besluit -dit is zijn aanstelling vanaf 1 april 2010- en die aanstellingsdatum pas later op een nog vroegere datum wordt bepaald. Na een vernietiging zal de rechtstoestand van de collega's die de verzoeker onregelmatig voorbij gegaan zijn in de rangschikking, opnieuw moeten bepaald worden en zal het bestuur, in de mate de datum van hun benoeming afhangt van de datum van hun aanstelling, ex officio een rechtzetting moeten doen, zonder dat zij de mogelijke ervaring die zij als vastbenoemde in de graad van commissaris zullen opgedaan hebben tegen de verzoeker zullen kunnen invoeren.

14. Het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is niet aangetoond.

BESLISSING

1. De verzoeken van Erik Declercq, Dirk De Schrijver, Luc Moerman en Christiaan Van Geit tot tussenkomst in het administratief kort geding worden ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

3. De tussenkommende partijen worden verwezen in de kosten van de tussenkomst in het administratief kort geding, begroot op 500 euro, elk voor een vierde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 29 april 2013,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche